

התחרות רעה או בריאה?

Category: במדבר, פנחס
ישנים אנשים "שחייבים" לנצל, וישנים ששואפים לפעול עם האותם בשותף כדי להתקדם יחד. הדבר ה汰טא במנהיגתו של משה שריצה שכל העם הגיע לדרגתנו, לעומת זאת יהושע שסביר כי דוחש מנהיג אחד בלבד.

תחרות הנקיינות

בכל שנה ביום העצמאות האמריקאי ה-4 ביולי נערךת תחרות אכילת הנקיינות של רשות 'נייטנס פימיוס', בקוני איילנד שבברוקלין ניו-יורק, מסורת שקיימת מאז 1916. באירוע משתתפים 40,000 איש, בהם צופים קרוב לשני מיליון בני אדם בשידור חי.

המנצח בתחרות הוא מי שאוכל את המספר הגדל ביותר של נקיינות בלחמנייה.שיא הנקיינות ל-10 دق Kot עומד על 76, והוא נקבע על ידי האמריקאי ג'ואי צ'סנאט. גם השנה הוא זכה בתחרות בפעם ה-16, אבל הפעם הוא הספיק לבלו ' רק' 62 נקיינות

בהתוצאות מוצאי זאת חנוכה תשמ"א (שיחות קודש ח"ב עמ' 716) סiffer הרבי: "זודוי כיהן כרב ב'קאלני' בה דרו אנשים פשוטים. פעם, כאשר הגיעו אליו לביקור, סiffer מעשיות והביא דוגמאות מן ההתנהגות ה'פראית' אצל אנשים כאלה.

"הוא סiffer למשל, שכאשר הם מסיימים את כל עיסוקיהם ונחים ורוצחים להראות את גבורתם, הם מתישבים מול קיר ומכוירים כי על כל אחד לירוק לפני הקיר, ותיערך תחרות מי יצליח לירוק למרחק רב יותר מעמידתו. זה שרוקו הגיע למקום רחוק יותר, סימן שהוא הינו בעל כוח, גיבור ואיש חכם ונבון וכו'."

מנהיגות אקסקלוסיבית או משותפת

בעולם נערכות תחרויות בכל נושא שיש. למעשה, כולן בתחרות, בין אם בהשתתפות בתחרות רשמית, או שמליל משים הם בתחרות עם השכן למי יש רהיטים יותר יפים, מכוניות יותר יkerה וכו'.

ישנים אנשים לצרכים תחרות כדי שהיא תדרבן אותם למציאות. הם חייבים להיות הכי טובים ואם יש מישחו שהוא טוב כמוום זה כבר מוביל להם את מצב הרוח. הם מרגשים טוב רק כשהם היחידים למעלה. לעומת זאת ישנים כאלה שהם דוקא מרים אנשים אחרים הגיעו לרמה שלהם, והם שמחים לעזור להם להגיע לאותה רמה.

את ההבדלים הללו אנו מוצאים בין משה ויהושע. בפרשتناנו אנו קוראים כיצד הקב"ה אומר למשה "עליה אל הר העברים זהה וראה את הארץ וראיתה אותה ונאספת אל עמק". ואז מתறחש כאן דבר ייחודי. התורה ממשיכה "וידבר משה אל ה". אנו רגילים תמיד לפסוק שמתחליל במיללים "וידבר ה' אל משה" אלא שהפעם זה הפוך. משה שומע שהוא לא הולך להכניס את עם ישראל לארץ ישראל והוא פונה לקב"ה ומבקש ממנו שימנה "איש על העדה".

ואיזה סוג מנהיג? אומר רש"י: "מנה עליהם מנהיג שהוא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו" (פנחס כז, טז). מנהיג שהוא מסוגל להיכנס לנعليו של כל אחד "לפי דעתו", שיצליח להתחבר לכל אדם. הקב"ה עונה לו: "קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו", ואומר רש"י: "שיכול להלוך כנגד רוחו של כל אחד ואחד" וסמכת את ידך עליו" (כז, יח).

את ההבדל בין שני המנהיגים אנחנו יכולים ללמוד מאירוע שהتورה מספרת עליו בפרשנה בהעלוותך. כאשר משה התלונן לקב"ה על כך שהוא לא מסוגל להתמודד עם "משא כל העם זהה", הקב"ה הורה לו למנות שבעים זקנים. "ונשאו איתך במשא העם ולא תשא אתה לביך". ואכן זה מה שמשה עשה. הוא בחר מתוך כל השבטים שבעים זקנים, "ויאצל מן הרוח אשר עלייך ויהי כנות אליהם הרוח ויתנבאו", הוא עשה מהם נביאים.

במחנה נשארו שנים מתוך אותם אלו שנבחרו. הללו סברו שהם אינם ראויים לגודלה ולא מתאימים לתפקיד נعلاה זהה, והם בכלל זאת התנבאו. התורה מספרת: "וירץ הנער ויגד למשה אליך ומידך מתנאים במחנה, יען יהושעך אדון משה כלאמ". משה ענה לו: "המקרה אתה לי וכי תתן כל עם ה' נביאים".

כשמדוברים בתగובות של משה ויהושע לאירוע הזה אפשר לראות את ההבדל ביניהם. כשהיו שעש שמע שיש מישחו בדרגה של משה, הוא לא יכול לסביר את זה, ולכן אמר לו "תנים אל בית הכלא" (רש"י), כי יש מנהיג אחד ולו אין מתחרים! אבל משה עצמו לא סבר כך. אדרבה, הוא הגיב: "מי יתן כל עם ה' נביאים", הוא שמח לחלוק את נבואתו עם כולם. (בהעלוותך, פרק כז)

יהושע מסמל את סוג האנשים שרצים וושאפים להיות הכהן טובים, ולכן בעיניו, משה הוא היחיד ואין בלתו. משה לעומת זאת, היה מסווג המנהיגים שש machim שיש עוד אנשים שמנגנים לרמה שלהם.

זה התבטא גם בסוף ימיו של משה (בפרשנת וילך), כשהוא מינה את יהושע ואמר לו: "חזק ואמצ כי אתה **תבוא** את העם זהה" (לא, ז), ואילו יותר מעשרים פסוקים מאוחר יותר הקב"ה אומר ליהושע: "חזק ואמצ כי אתה **תביא** את העם זהה", אותו משפט עם שינוי קטן שאומר הרבה. מפרש רש"י: "משה אמר ליהושע זקנים שבדור יהיה עמק, הכל לפי דעתך ועצתך, אבל הקב"ה אמר ליהושע "כי אתה **תביא** את בני ישראל**תביא** על כרחם, הכל תלוי בך,طول מקל והך על קדקדם, דבר אחר לדור ולא שני דברים לדור". משה אמר ליהושע שינהיג את העם יחד עם הזקנים שהוא (משה) מינה, ואילו הקב"ה אמר לו ילא, אתה המנהיג ללא אף אחד אחר, הכל תלוי בך'.

משה היה סוג מנהיג שלא היה לו צורך להיות נעלם יותר מכולם ושאף אחד לא יהיה ברמה שלו. אדרבה, הוא היה מוכן לחלק את הנבואה שלו עם כולם ולכון הקב"ה הורה לו למןות שבעים זקנים. יהושע לעומת זאת היה סוג מנהיג שצריך להיות בראש הפירמידה, ולכון ליוהשע הקב"ה ציווה סוג מנהיגות שמתאימה לו, "דבר אחד לדור".

הירח רוצה בלעדיות

בבריאת העולם, ביום הרביעי של הבריאה והראשון בהיסטוריה, נבראו השם והירח. נאמר על כך בתורה: "ויעש אלוקים את שני המאורות הגדולים, את המאור הגדול למלשת היום, ואת המאור הקטן למלשת הלילה, ואת הכוכבים". לכארה הפסוק סותר את עצמו. בתחילת הוא קורא להם שני מאורות גדולים ומיד אחרי כך הוא מחלק בין המאור הגדול ביום זהה השם, והמאור הקטן בלילה זהה הירח.

מתוך רשיי: "שווים נבראו ונתמעה הלבנה, על שקטרנה ואמרה אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, ואת הכוכבים על ידי שימוש את הלבנה הרבה צבאה להפסיק דעתה". רשיי מביא כאן מהגמרא את הדrama שהתחוללה בעת בריאת השם והירח. בתחילת שניהם היו שווים בגודלם. הירח היה גדול ומואר כמו השם, אבל אז הירח טען: "אין שני מלכים משתמשים בכתר אחד". הירח שאל מי כאן הבוס, מי פה 'הכי טוב', שניים לא יכולים לשלוט יחד.

הקב"ה קיבל את טענת הירח ולכון מעט אותו והוא הפך למקבל של השימוש. לירח אין אוור עצמי משלו והאור שלו הוא רפלקציה של השימוש. והיות שיש לו את הצורך להיות טוב יותר מאשרים הקב"ה ברא את הכוכבים מהם מאירים הארץ הרבה פחות ממנה וهم נראים הרבה יותר קטנים, "כדי להפסיק דעתה", שהירח ירגיש טוב שהוא גדול יותר מהכוכבים.

הגמרא אומרת "פני משה כפני חמה, פני יהושע כפני לבנה" (ב"ב עה, א). משה היה כפני חמה ולכון סבר שיתכננו שני מלכים בכתר אחד, וייהושע שהוא כפני לבנה סבר שצריך להיות רק מנהיג אחד.

از קנאה זה דבר טוב או רע? תחרויות היא דבר חיובי או שלילי? התשובה היא זהה תלוי ב מבחנן התוצאה. אם זה מעודד את האדם להגיע להישגים בצורה בריאה אז זה יכול להיות דבר חיובי, אבל אם זה גורם ל קנאה שمبיאה לשנאה וכו', צריך להיזהר מזה עד כמה האחרון.

באנגלית יש ל קנאה שני ביטויים נפרדים - 'Envy' ו-'jealousy'. הראשון הוא יותר חיובי ¶ אני מקנא בשני שידוע כל כך הרבה והלוואי והייתי כמוו, ואילו השני הוא שלילי ¶ אני מקנא בו ולא מפרגן לו שיש לו רכב יקר כל כך.

בסופה של דבר קנאה ותחרויות הם לא תוכנות חיוביות. אנו לומדים זאת מדברי הרמב"ם על ימות המשיח שכותב: "ובאותו הזמן לא יהיה שט¶ ולא קנאה ותחרות" (רמב"ם סוף הלכות מלכים).

כולנו תפילה שזה יתמשך בקרוב בביאת משיח צדקנו, בקרוב ממש!